Ч. 258. Пятниця 29 (16) падолиста 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З парляментарних комісий. — Скликане делеґаций. — З Портуґалії. — Голос Американця про можливість американьско японьскої війни.

„Polnische Korrespondenz" доносить, що передвчера перед полуднем відбула ся конференция президиї Кола польского з п. Намістником і ґалицким маршалком, на котрій перш усього обговорювано справу скликаня соймової сесиї. Скликаня домагає ся презес Кола польского вже тепер бодай в тій цїли, щоби зараз комісия виборчої реформи могла розпочати обради. — „Wiener Allg. Zeitung" доносить, що правительство рішило ся на обнижене цукрового податку постепенно, в трех періодах. За 1908 рік податок з 38 корон буде обнижений о 4, взглядно о 6 корон, дальше по 3 роках о 4, взглядно 6 корон, в міру зросту внутрішної консумциї по першій податковій знижцї. — Німецке сторонництво аґрарне відбуло вчера довшу нараду. Обговорювано справу обниженя податку від цукру, а відтак ухвалено слїдуючі жаданя: Заведене загального обезпеченя на старість; санацию краєвих фінансів; заведене дволїтної служби войскової і підвисшене воякам платнї. — „Social. dem. Korresp." оповіщує комунїкат, в котрім доносить, що вчера відбула ся конференция п. Президента мінїстрів бар. Бека з членами социяльно-демократичної партиї. Бар. Бек заявив, що правительственні партиї наміряють друге читане угоди внести на дневний порядок при помочи наглячого внесеня. В той сам спосіб наміряє правительство внести також закон о обниженю податку від цукру. Той податок буде взагалї обнижений до трех літ о 12 корон. Предложене то буде становити з річевих взглядів iunctim з угодою. Посли приймили ту заяву до відомости, але зажадали, аби податок від цукру був обнижений не о 12 а о 16 корон, бо так свого часу дістав підвисшений.

На вчерашнім засїданю прасової комісиї реферував др. Скедль о проєктї закона в справі удержуваня підприємцями друкарских прас та инших машин до друку. По дискусиї принято цїлий проєкт закона. — В угодовій комісиї забрав вчера голос п. Президент мінїстрів бар. Бек і обговорював справу заснованя самостійного угорского банку. Бесїдник доказував, що такий розділ австро-угорского банку не був би пожаданий нї для Австриї нї для Угорщини, однако коли до того прийде, то Австрия лекше перебуде кризу як Угорщина. Відтак забирав ще голос між иншими п. Мінїстер скарбу др. Коритовский і додав ріжні поясненя на бесїди послів в справі фінансової спільности Австро-Угорщини. Слїдуюче засїдане комісиї відбуде ся нинї о 6 год. вечером.

Вчера радив угорский сойм над законом уповажняючим правительство до заключеня угоди. В обоpонї закона промовляв мінїстер Кошут і відкликав ся до опозицийних послів мадярских, аби не лучити ся з Хорватами; з огляду на патриотизм не робили правительству трудностий. Відповідав єму опозицийний посол Польоній і поставив внесенє, аби палата заявила, що уважає конечним утворенє самостійної держави угорскої вже від 1-го січня 1911 року.

Напружені відносини між Сполученими Державами американьскими а Японією не дають спокою Американцям і они починають чим раз частїйше обговорювати ту справу в літературі і пресї. Також державний скарб американьский не засипляє тої справи і нагромадив доси $3^1/_2$ міліярда в золотї на сподївану війну з Японією. Питанє те обговорює між иншими капітан американьскої маринарки Річмонд-Гобзон, що вславив ся був своєю відвагою у війнї Америки з Ішпанією. Він пересьвідчений, що Японія може в кождій хвили заняти Гавайскі острови і Філїпіни без великої трудности, а

МУР.

(З француского — Пієра Льоті).

В глубинї подвіря займали мале, невибагливе мешканє: мати, дочка і своячка матери, дуже вже стара — їх тїтка і тїтчина бабуня — котру пригорнули.

Дочка була ще дуже молода, повна ніжної сьвіжости своїх вісімнацяти літ, коли мусїли, в наслідок маєткових неповоджень, замкнути ся там, в найбільше на боцї положенім закутку свого родинного дому. Решту дорогої посїлости, що цїлою стороною виходила на улицю, треба було винаймати чужим людям, котрі зміняли вигляд давних річий і затирали спомини.

Судова лїцитация позбавила їх дорогих меблїв з давних часів і сальоник свого мешканя заставили предметами не дуже з собою схожими: памятками по бабунях, старими меблями, віднайденими на подї, домашними резервами. Однако зараз єго полюбили, той невибагливий сальонок, котрий мав тепер цїлими лїтами збирати їх всї три перед комином, при одній лямпі в зимові вечері. Добре їм в нїм було — сердечно. Чули ся трохи замкнені, то правда, але без смутку, бо вікна, прибрані звичайними муслиновими заслонами, виходили на сонїшне подвірє, котрого мури були сховані за повоями і рожами.

І забували вже о вигодах, о збитку в давних часах, ущасливлені своїм сальоником, коли одного дня дістали завідомлене, котре наповнило їх чорною тревогою; сусїд мав свій дім піднести о два поверхи; мур мав здоймити ся там, перед їх вікнами, забрати воздух, закрити сонце.

І не було способу, на жаль, зарадити нещастю, о много страшнїйшому для них, як всї попередні маєткові нещастя. О тім, щоби купити той дім сусїда, що було би легко за часів їх достатків, не могло бути бесїди! Не полишило ся нїчого иншого, супротив їх убожества, як лиш пригнути голову.

І ось почали показувати ся каменї, верства по верстві і три женщини глядїли, як они піднимали ся з болем серця; жалібна тишина царила між ними, в малім сальонику, з кождим днем сумнїйшим в міру, як росла та затемнююча річ. І погадати, що та річ чим раз висша, заступить вскорі голубе небо, або золоті облоки, від котрих відставала зелень ґалузий.

В однім місци покінчили мулярі свою роботу: була то гладка стїна з каміня, помальована відтак на сїро, наслїдуюча найже осїнне небо, вічно темне, незмінне; і слїдуючого лїта рожі, кущі на подвіри зазелені знов, ростучи буйнїйше в тїни.

Горяче сонце червневе і липневе доходило ще до сальону, однако пізнїйше показувало ся рано і вчаснїйше ховало ся під вечер; о годину вчаснїйше западали й осїнні сумерки.

Минав час, минали місяцї, минали доби. О смерку, коли три женщини відкладали, одна по другій перед запаленем лямпи, свої ручні роботи, молода дївчина — котра вскорі не мала вже бути молодою — обертала все зір на той мур, що піднимав ся там, на місци єї давного неба; часто навіть задля якогось рода сумного дитинства, котре переходило у неї немов би в манїю вязня, любила глядїти з якогось місця на ґалузє рож, на вершки кущів, виступаючих на сірім поли помальованого каміня і віддавала ся улудї, що то поле було небом, низшим і близшим, як правдиве — в родї тих, що та в ночи нависають над дивними, сонними уявами.

Мали надію на спадщину, про котру часто говорили вечерами при своїм столї до працї, як про якийсь сон, як про якусь чародійну байку, так видавала ся далекою.

Але скоро унаслїдять ту спадщину з Америки, за всяку цїну куплять дім сусїда, аби збурити побудовану часть, привернути всьо так, як було давнїйше і цїлому їх подвірю, дорогим рожам віддати давне сонце. Звалити той мур стало їх одиноким бажанєм, їх надією і провідною гадкою.

І стара тїтка мала звичай говорити:

— Мої дорогі дїти, аби Бог позволив діждати менї того хорошого дня!

Дуже опізнювала ся їх спадщина.

Доцї позначили з часом гладку стїну чорнявими, сумними для ока смугами. І молода дївчина вдивлювала ся в то що день, що день...

Одного дня дуже теплої весни, котра зробила, що рожі зацвили вчаснїйше і розкішнїйше, як звичайно, з'явив ся молодий чоловік в глубинї того подвіря і засїдав відтак кілька

коли їх займе, тоді годі буде єї звідтам усунути. По гадці Гобзона фльота Америки, розсипана на всї сторони, мусить програти війну з таким досьвідним і заосмотреним у всї засоби противником, як Японія. По знищеню американьскої фльоти Японцї заняли би без перепон острови Алевскі і Аляшку, де утворили би нову операцийну основу і розпочали би зачіпні кроки разом з другою армією, яка найшла би ся на Гаваях. Гобзон вірить, що цїле побереже Пацифіку від Мехика до пролива Берінґа впало би в руки ворога, заки Сполучені Держави були би в силї виставити, уоружити і перевезти через преріґ і Скалисті гори армію, яка була би в силї стерти ся з японьскими войсками на суші. Гобзон звертає увагу, що коли би лише Японія задумала окуповати Америку, то сейчас може она покликати під оружиє десять тисяч своїх підданих на Филїпінах, пятьдесять тисяч на Гаваях, 100 тисяч на західнім побережу Сполучених Держав і 25 тисяч на границї Мехика, отже разом 185 тисяч людий, бо так богато японьских еміґрантів, спосібних до війни, находить ся вже нинї в Америцї. Гобзон стверджує, що Японія має вже нинї в Америцї два рази більшу армію як Сполучені Держави зі своїми мілїциями. Коли Японцї, завдяки своїй торговельній маринардї, були в силї в часї війни з Росиєю за одним заходом всадити на пароходи сто тисяч людий, а їх маринарка чим раз більше розвиває ся, то з часом она буде могла перевезти за кільканайцять днів двіста тисяч жовнірів на Гавайскі острови, де місцеві Японцї долучили би ще своїх пятьдесять тисяч людий. За місяць могли би ті войска почати операциї на териториї Калїфорнії, де висїли би на сушу під ослоною японьских армат. В других шести тижднях прибуло би до Америки дальших двіста тисяч японьских вояків, а до десятьох місяців розбило би табор мілїон знаменито вишколеного, японьского войска між Пацифіком а Скалистими Горами. Против тої армії могло би вашинґтоньске правительство вислати свою послїдну армію зложену з 75 тисяч вояків і около 125 тисяч з посеред мілїциї. Доперва поза сею несповна 200 тисячною армією могли би орґанїзувати ся охотничі войска, зложені вправдї з людий інтелїґентних і повних патриотизму, які однак не мають нїякого понятя про войскове образоване і війну. Перевіз такої армії зложеної з охотників був би знов утруднений, бо до сего часу могли би найти ся всї комунікацийні дороги в руках Японцїв. Тому радить Гобзон як найскорше перевезти цїлу фльоту на Пацифік і задержати єї в портах Филїпин і Гаваю. Крім того проєктує Гобзон, щоби Америка побудовала нову фльоту на Атлянтику, а на всякий спосіб, щоби оминала війни на довгі лїта, не зважаючи на провокациї.

Новинки.

Львів, дня 28-го падолиста 1907.

— Іменованя. П. Міністер іменував канцелїста Адама Мецґера офіциялом канцелярийним в етатї властий гірничих.

— В справі закупна і управи тютюну оголошує ц. к. галицка краєва Дирекция фінансова, що закупно листя тютюнового випродукованого в 1907 р. розпічне ся в груднї сего року і буде відбувати ся в урядах викупна тютюну в Борщеві, Ягольницї, Монастириска і Заболотові та в комісиях закупна в Теребовли і Городенцї почавши від 2 грудня 1907 до 31 сїчня 1908 р. Зголошеня до управи на рік 1908 треба вносити в спосіб приписаний в §. 8 постанов для плянтаторів тютюну в Галичинї і на Буковинї. Зголошеня треба вносити цїлком у управителя комісиї викупна, а по викупнї вимково до кінця лютого 1908 в урядї викупна або в дотичнім відділї сторожі фінансової. На ґрунтї меншім як 500 квадр. метр. управа не буде дозволена. Громада, котрі не управляють бодай 2 гектарів, не будуть допущені до управи тютюну.

— Нещасливі пригоди. З Богородчан доносять: В громадї Нїкочинї утопила ся оногди в місцевім потоцї, набираючи води, тамошна селянка 20-лїтна Настя Макарищакова. — В ставку в Давидові, селї львівского повіта, знайдено сими днями тїло якогось мужчини, лїт около 60. Доходженя показали, що погибший називав ся Йосиф Роек, походив з Улянова і утопив ся впавши случайно до води.

— Огнї. В Камінцї струмиловій згоріло оногди 11 будинків мешкальних. Загальна шкода виносить 20.000 К і була обезпечена. — В Бориславі згоріли дня 26 с. м. о 10-год. в ночи 2 закопи, а то закоп „Беролїна" і закоп Лїбермана „Герман I". — В місцевости Анналеф в Швециї вибух оногди огонь в тамошній фабрицї пороху. Мимо енерґічної акциї ратункової огонь перекинув ся на сусїдні будинки і обняв також магазин з порохом стрільним, в котрім було 20.000 кільограмів пороху. Настав так сильний вибух, що в домах положених далеко від фабрики всї шиби у вікнах повисаджувано. Мимо того з людий нїхто не згинув.

— Конкурси на всїлякі посади. Рада міска в Дрогобичи розписала конкурс в цїли обсадженя посади урядника рахункового в XI ранзї етату урядників маґістрату. (Платня 1600 К, додаток актив. 400 К, на случай стабілїзациї 3 додатки пятилїтні по 200 К і аванс до IX ранґи). Услівя: іспит з рахунковости державної, практика при касї, сьвідоцтво моральности, здоровля і доказ дотеперішного занятя; реченець до 15 грудня с. р. — Турчаньска рада повіта розписала конкурс на самостійного господаря лїсового при тійже радї з платнею 2400 К, додатком 300 К, на кошти подорожі 600 К річно і 4 пятилїтя по 200 К. Потрібні: відповідна кваліфікация, австрійске горожаньство, непереступлений 40 рік житя, знанє краєвих язиків в мові і письмі, сьвідоцтво здоровля; реченець до 20 грудня с. р. — Рада повітова в Богородчанах розписала конкурс на посаду повитухи (акушерки) з річною платнею 120 К для округа Богородчани, Ляхівці, Похівка. Потрібні: сьвідоцтво курсу злогового, диплом повитухи, сьвідоцтво моральности і здоровля, знанє краєвих язиків. Реченець до 30 днів від нинї. — Ц. к. Намістництво розписало конкурс на посаду 2 інспекторів винних пивниць з поборами X ранґи і 3.000 К на подорожі з обовязком відбути що найменше 150 подорожий. Потрібні: сьвідоцтва зі школи управи вина і сьвідоцтво довшої практики при складах вина, знанє краєвих язиків і подане просьби о диспензу від приписаного віку; реченець від 1—14 грудня с. р. включно.

— В справі будови великої бурси „Руского товариства педаґоґічного". Недавно розіслав комітет будови сеї бурси просьби до всїх наших рад громадских о запомогу на сей приют для нашої бідної молодежи. Доси прислали: громада Красів зі складок 22 К, Вербів коло Підгаєць, Крехович, Городиславичі по 20 К, Надїтичі 15 К, Воскресїнцї 14·30 К, Дулиби 11 К, Жуків, Монастирець коло Журавна, Дашава, Пороги, Воля мигова по 10 К, Мовошин 8 К, Тлусте село і Веринь по 5 К, Красів 10 К, Шманьківцї 20 К, Славско 5 К, Викотин 20 К, Сїлець беньк. 10 К, Лопушна 5 К, Лїщини 6, Дмитровичі 5 К, Соколє 10 К, Любича княжі 25 К. Окремо зазначуємо, що громада Березовиця велика в тернопільскім повітї прислала на сю цїль 25 корон, а крім того зложили ще честні радні громадскі 13 корон 80 сот., іменно: Й. Копит 2, Дебельский Д. і В., Стешин Д., Михайло, Николай, Олекса, Червеньский А., Сковроньский О., Калат А. по 1 кор., Волинець М. 50 сот., Тарапата С. і Кручовий І. по 40 с., Задойоний В. 30 с., а Важинів В., Запарженний В., Івашків Н., Керничний

вечерів при столї трех незаможних женщин. В переходї до міста его представили спільні приятелї не без укритої гадки о подружу. Був хороший, з лицем гордим, опаленим морскими вихрами...

Але спадщина видала ся єму надто непевною; за бідна була для него дївчина, котрої лице починала впрочім дуже блїднути внаслїдок недостачі сьвітла.

І відсунув ся, не вернувши більше, той, що якийсь час представляв сонце, силу і житє. А та, котра уважала ся вже его судженою, зазнала від тої хвилї чувства немов смерти.

І одностайні лїта продовжали свій хід, як неутомимі ріки; минуло їх пять, минуло десять, пятнацять, а навіть двацять. Сьвіжість молодої дївчини без віна, непотрібна і погорджена, зникла поволи зовсїм, матери побілїло волосє; тїтка, схоріла, трясуча ся, вісімдесятьлїтна старушка, сидїла вічно на тім самім місци при затемненім вікнї, а єї лице відбивало від зелени під гладким муром, де дощі чим раз більше значили смуг і пятен, мов чорнявих птиць.

І глядячи на той мур, на безмилосердний мур, всї три постаріли ся. Постаріли ся також рожі і кущі, що своєю менше нещастною старостию ростин відновлювали ся з каждою весною.

— Ох, мої дїти, мої бідні дїти! — говорила вже тїтка своїм зломаним голосом, не докінчуючи вже нїколи реченя — коби я ще діждалась...

І костистою рукою, немов би грозячи, вказувала на гноблячу єї стїну.

Умерла перед десятьма місяцями, полишаючи страшну порожнечу в малім сальонику і плакали за нею як за найулюбленїйшою бабунею, коли одного дня унаслїдили вкінци нежданy вже спадщину.

Дївчина — що мала вже тепер сорок лїт — відмолоднїла нагле з радости, стаючи знов малючою.

Виповідять мешканя чиншівникам, очевидно устроять ся як давнїйше, однако найбільше будуть пересиджувати в малім сальонику з часів убожества: одно виповнений був вже тепер споминами, а впрочім стане знов веселим, сонїшним з хвилею, коли звалить ся той вязничний мур, котрий нинї був вже лиш марною заслоною, котру так легко усунути при помочи золота.

Прийшло вкінци бажане від двацяти понурих лїт розібране муру. Стало ся то в цьвітни, в хвили перших теплих подувів, перших довших днів.

Стало ся то дуже скоро, серед гуку спадаючого каміня, співів робітників, серед хмар розсипуючого ся вапна і туманів пороху.

І під вечер, коли то скінчило ся, коли розійшли ся робітники і заволоділа тишина, мати і дочка, засївши при своїм столї, були здивовані, що так ясно, що не треба нїколи лямпи до обіду. Немов би в дивнім повороті до минулих часів глядїли на рожі, що піднимали свої галузки до неба. Але замість дожиданої радости заволодів ними безнежний смуток: за богато було сьвітла, якогось прикрого блеску в їх малім сальонику... Не могли слова вимовити супротив здїйстненого вкінци бажаня. Сидїли мовчки, не ткнувши обіду і поволи обгортав їх один з тих чорних і безнадїйних жалїв, якого зазнали по смерти дорогих нам осіб.

Коли мати похопила ся вкінци, що очи єї дочки виповнили ся сльозами і відгадала невисказані гадки, так дуже подібні до єї власних, сказала:

— Можна би его на ново поставити. Здаєть ся менї, що можна би то зробити, правда?

— Я гадала також над тим — відповіла дочка. — Але нї, бачите мамо, не був би той сам!...

Мій Боже, якже то стало ся? То она, то она сама засудила на загладу той мур так памятний, під котрим одної весни бачила хороше лице молодого чоловіка, а тілько тим лице улюбленої старої тїтки...

І нагле, на згадку того муру о чорнявих смугах, котрих нїколи, нїколи не мала вже побачити, серцем єї сїпнув біль страшнїйший, як коли небудь в єї житю.

С., Бидловский і Новак С. по 20 с. Комітет має надію, що в многих громадах підуть наші чесні радні за примір Березовиці великої. В одній громаді знайшов ся великодушний селянин, що хоч сам не богатий, позичив нам на будову 500 К. Честь єму за се і вдячність від молодих сердець! Шануючи єго волю, не можемо на жаль подати єго імени до публичної відомости. — Всім чесним Радам громадским, що памятають про нашу молодїж, складає головний Видїл Тов-а щиру подяку, а инші просить, щоби пішли в слїд за тими, котрі так скоро перші прийшли нам з підмогою. Тепер розсилає ще Комітет подібні просьби до наших брацтв церковних і має надію на щедрі підмоги від них. Колись у нас братства церковні самі закладали і удержували школи й бурси; нехайже і теперішні братства не покажуть ся гіршими від давнїйших, а прийдуть бурсі з помочию в прикрій годині. Що нарід дає своїй молодежи — собі дає, бо яка молодїж, така й будучність народа.

— **Дрібні вісти.** Львівский уряд податковий буде з днем 1 сїчня 1908 розділений в той спосіб, що уряд той буде виключно обмежений на місто а для громад сільских львівского повіта буде отворений окремий уряд податковий під назвою „Львів-округ". — Нова почтова складниця буде заведена з д. 1 грудня в Хмелисках і буде належати до округа доручень уряду почтового в Скалаті. — Поліция арештувала вчера зарібника Андрія Сойка, котрий ніс в простиралї 13 пар трикотів. При ревізиї в єго помешканю знайдено цїлу паку трикотів, котру вкрав купцеви Германови Ґросманови. — Згублено книжочку касу ощадности на 2000 кор. виставлену на імя М. Кацової. — На ул. Коперніка арештовано 80-лїтного Володислава Сенніцкого за крадїж курки на шкоду Миколи Півка. — В Мадридї в однім з домів в середині міста експльодувала бомба. Поліция арештувала 2 людий, котрі мали ще 100 бомб динамітових; крім того знайдено ще при них компромітуючі папери.

— **Загальні збори** філії „**Просьвіти**" в Тернополи відбудуть ся дня 6 грудня с. р. о год. 1 по полудни в сали Міщаньского Братства в Тернополи з таким порядком: 1) Вибір нового виділу, 2) Внесеня і запитаня. Право участи в зборах мають лиш члени, котрі викажуть ся запрошенєм або членьскою грамотою. Читальнї беруть участь через відпоручників осмотрених відповідною повновластию.

— **З Музичного товариства ім. Миколи Лисенка.** Видїл пригадує Вп. Членам Товариства, що дальший тяг загальних зборів з 17 м. м. відбуде ся по мисли ухвали тих зборів в неділю дня 1 н. ст. грудня о год. 4-ій по полудни в комната музичного інститута. На порядку дневнім: 1) зміна устава товариства; 2) вибір виділу і контрольної комисиї; 3) внесеня членів.

— **Громадку небезпечних вломників** удало ся наконець львівскій поліциї всадити до спільної клїтки. Оногди арештувала поліция знаного добре в злодійскім сьвітї вломника Івана Спазіля, за котрим шукала вже від кількох місяців. Спазіль належав до тих небезпечних злодіїв і вломників, з котрих Дорш, Подольчак, Клак і Комбієн замкнені вже давнїйше в арештї. Свозіль був спільником крадежі у годинникаря Акса, при ул. Городецкій, відтак більшої крадежі у п. Пристайка, допустив ся більшої крадежі в Бродах а головною виною єго було, що стріляв до стражників акцизових за жовківскою рогачкою, котрі пустились були за ним в погоню. Вчера над раном, в шинку, при ул. Ветеранів арештовано ще одного члена тої славної громадки, Анну Подольчаківну, злодійку, за котрою пошукувала поліция вже від кількох місяців. Подольчаківна помагала злодіям в той спосіб, що скоро они де постановили вломити ся, то она діставала ся до помешкань, оглядала їх розклад і довідувала ся про всїлякі відносини домашні.

Телеґрами.

Відень 28 падолиста. На нинїшнім засїданю палати послів президент міністрів бар. Бек предложив звіт депутациї квотової. Міністер скарбу, др. Коритовский предложив проєкт закона о причиненю ся Австриї до спільних видатків монархії і проєкт закона о заведеню податку від самоїздів.

Посли Кіярі, Кончі, Ґломбіньский, Ґ. Ґрос, бар. Гормузакі, Грубан, Крамарж, Люеґер, Стапіньский, Шустерзич, Удржаль і тов. поставили пильне внесене: в справі другого читаня предложень угодових, в справі предложеня і дальматиньскій зелїзници і в справі провізориї буджетової. — Пильні внесеня поставили крім того: пос. Глібовицкий в справі реформи адміністрациї і заведеня впорядкованого процесу адміністрацийного; пос. Фресль в справі зниженя податку від цукру.

Звичайні внесеня зголосили між иншими: пос. Рібенбавер в справі зміни § 9 закона о заразах худоби з 29 лютого 1880; пос. Вітик в справі поліпшеня відносин платні і праці робітників салїнарних в Галичинї. Між інтерпеляциями знаходять ся інтерпеляция посла Онишкевича в справі виборів громадских в Старім Самборі і пос. Штанда в справі жидів заходячих з Австриї на Угорщини.

Петербург 28 падолиста. З Москви доносять, що вислано трох урядників в цїли студіованя будови зелїзници Москва-Калькута.

Урмія 28 падолиста. Вибухли тут поважні розрухи. Жителї домагають ся усуненя ґубернатора. Ґубернатор виїхав з міста.

Одеса 28 падолиста. Ґенерал-ґубернатор Новіцкий помер нагло. На єго місце іменований тимчасовим ґен.-ґубернатором одеским комендант 4 бриґади стрільців ґен. Буфал.

Париж 28 падолиста. До „Matin" доносять з Альжіру, що 5 племен мароканьских, котрі доси були неутральні, прилучили ся до Бені-Свасена. Положене критичне. Коли не буде зараз вислана поміч, Французи готові потерпіти поражку. Серед Европейців і пограничного населеня в Альжірі настало велике занепокоєне.

НАДІСЛАНЕ.

Курс львівский.

Дня 27-го падолиста 1907.	Платять K c	Жадають K c
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	560·—	570·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	103·—	110·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	546·—	556·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	109·60	110·30
Банку гіпот $4^1/_2$%	99·—	99·70
$4^1/_2$% листи застав. Банку краєв.	99·80	100·50
4% листи застав. Банку краєв. .	94·—	94·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ лїт.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	93·40	94·10
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·30	98·—
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$% . .	99·50	100·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·—	93·70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	95·—	95·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	94·30	95·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	95·—	103·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	44·50	47·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	24·75	27·75
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	66·—	70·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	18·35	20·35
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·38	11·43
Рубель паперовий	2·53	2·56
100 марок нїмецких	117·40	117·80
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).